

ZORICA MIHAJLOVIĆ je rođena u Požarevcu 1970 godine gde i danas živi. Po obrazovanju je inženjer ratarstva. Između posla i pesništva pokušava da se izbori u ludom vremenu sa odrastanjem svoje troje prelepe i prepametne dece. Nada se da će budućnost koja je sve neizvesnija ipak doneti nešto novo da preživi o ono malo preostalih poštenih, pametnih i dobrih ljudi.

Do sada su njene pesme krasile radio talase raznih frekvencija.

Objavljivala je do sada u književnom časopisu „Stig“, „Braničevo“, „Zelena polja“ .... Svojim pesmama je često bila moto u knjigama svoje majke. Uskoro se nada da će objaviti svoju prvu knjigu pesama.

Ovom stvaralačkom nasleđu, priključila se i njena mlađa ćerka, na šta je vrlo ponosna i ističe to kao dokaz da je pisanje nešto sa čime se neko rađa i nasleđuje.

Bilo ko

Mogao si biti bilo ko,
samo sama senka na zidu što izdiše.
Ti si bio rob ljubavi
a ja ni to više.
Sve su sene krenule ka meni,
teške lance vukli smo ogladneli.
Popismo sokove ljubavi
I sada ničeg nema više do kopreni.

Nemoj otići ...

Nemoj otići,
ovom blatnjavom ulicom
u sumrak dana,
kada se na nebu
sunce rasparčava na milijarde delića.
Povrediće me jedan od njih
i – više neću voleti sunce.
Stani,
Ne možeš tek tako otići.
Znaš,
biću izgubljena odeš li.
Znaš to dobro,
a ideš.
Ostavljaš me samu.
Samu u ovom blatu,
magli i sumraku.
- Nema izlaza.
Ostaju mi samo
Nemirne oči
i drhtave brbljive usne.

Tebi

Bezvrednost nam postaje stvarnost,
prostota jedini način da uspeš u nečemu.
A ja se gušim u prosto sastavljenom životu.
Sakupljam sebe,
- ako me još uvek ima
i prolazim putevima kojim idu pesnici,
putem koji je jedini čist, prav i pijan do besvesti.
Pitaš li se pesniče što ti život podriguje džibru,
i što svoju pamet bistru rujnim vinom mutiš,
dok prostoti nudiš misao koju ona ne može da shvati.
Pitaš li se pesniče što uvek bežiš među zvezde
dok narod hrli u red za hleb.
Očekuješ li možda u polupraznoj čaši naći spas.

Leptir

Ne veruj sudbini,
- Evo ja je mogu izbeći.
Nemoj se previše opuštati
i sitnice te mogu opeći.
Ne veruj, da iza duge je sreća za nas.
Mi dugu nemožemo preteći,
Po tome žalosti ne bismo mogli uteći.
Nego, slušaj srce svoje
Ono samo istinu kaže.
Veruj mi ljubavi moja
Leptirovo srce ne laže.

Praštam

Oslobađam te prošlosti
i svih svojih ljubavi,
svih ne ispunjenih želja.
I reći ću zbogom
svakoj priči o tebi,
jer – prošlo je,
kao što prođe svaki novi dan.
Reći ću zbogom i sebi,
jer prošlo je naše vreme.
I sve što je učinjeno – praštam!
-I onako mrtvima ne valja ostati dužan.

Tuđa pesma

Niz sumornu, blatnjavu ulicu vučem se.
I kao da to nisam ja.
Umorna sam i žedna.
Nosile su me noge,
negde daleko gde se nadah da ću te naći.
A ja i pored ove kiše što lije,
žedna sam.
Nema te nigde,
svi ćoškovi grada su prazni,
kiša lije, ja još maštam,
sve me boli i
-žedna sam.

U svakom od VAS

Ti svakako nisi čuo kako tišina plače,
za nekim koga nema više,
koji još postoji na papiru starom,
iskrzalom, pocepanom.
I čini mi se, niko mi na svetu
više neće trebati,
i svi su mi teret.
Možda sam previše vezala
svoju dušu za večnost,
te mi se sada sve čini ništavnim.
Volela bih samo kada bih
mogla da Vam kažem da sve znam,
i da sam sve ovo već nekad prošla.
Ali, žao mi Vas je,
jer Vi ste tek na početku puta.
Ja sam samo prošlost
vaše budućnosti
i nalazim se u svakom od VAS.

Oaza

Isprepletoše nam se prsti
međ vlažne vlasi.
Mirisi požude, razliše se
širokim drumom oaze naših duša.
Ništa ne vidoh
do sjajnog zelenila oka tvog.
Odzvoniše naše reči sreće po vazduhu,
isplakane između lišća
šuštavog i rosnog.
Srećo,
pevaju o nama ptice,

iako nas tamo nema više,
i sada ne gledam i ne ljubim tvoje lice.

Čekajući

Stojim na kiši i čekam,
da li će neko videti
tvoje suze koje klize niz lice,
i peku ti usne?
Spiraćeš još mnoštvo puta svoj greh,
i bežati kroz tunele sećanja.
Gledam tvoje ruke kako stare,
dok preturaš po uspomenama.
Nadam se da ćeš naći svoj mir.